

Aplec de Sant Sebastià

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Esplanada de Sant Sebastià de Montmajor
Emplaçament
Alçada: Carretera de Caldes a Sant Sebastià de Montmajor
516

Coordenades:

Latitud: 41.66442
Longitud: 2.11933
UTM Est (X): 426683
UTM Nord (Y): 4612893

Classificació

Número de fitxa 08033 - 184
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Manifestació festiva
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dl., 01/12/2008 - 01:00

Descripció

Celebració festiva que se celebra el dia 1 de maig de cada any. Aquesta consisteix en una missa celebrada a l'ermita de Sant Sebastià de Montmajor, seguit d'una ballada de sardanes i un dinar, on la gent pot fer foc prop de la font de Sant Sebastià i dinar.

Història

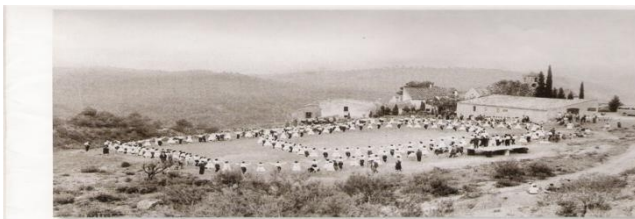
Segons ens expliquen els habitants de Sant Sebastià de Montmajor, tradicionalment el 20 de gener, els habitants de Caldes de Montbui, els de Sant Feliu, de Bigues i Riells i Gallifa, majoritàriament acudien en romiatge a venerar les relíquies del màrtir romà, Sant Sebastià, considerat com un protector de la pesta des del segle X a molts indrets de Catalunya, per demanar al sant que protegís als habitants de la pesta. A inicis del segle XX, i per evitar el mal temps que sovint patien els habitants d'aquest indret, l'Aplec es traslladà al primer dilluns del mes de maig. Quan el romiatge queia en dia feiner, només hi assistien aquells que podien plegar de la feina. Un cop passada la Guerra Civil espanyola, la festa es tornà a canviar, traslladant-se al primer dia de maig. A partir d'aquell moment, la festa va conèixer un gran esplendor, ja que era dia festiu per tots els treballadors. Tradicionalment la gent hi anava a peu, o amb la tartana, sortint ben d'hora al matí, i aturant-se a esmorzar pel camí; alguns dels llocs on la gent s'aturava eren el revolt de "la Paella" o el revolt de "les Garrigueres". A principis del segle XX, moltes famílies pujaven amb les diligències i els carros carregats de menjar i els estris per a cuinar. En aparèixer els primers vehicles rodats, recorden el Vila, l'Ernesto o en Cendra. També hi havia la família Safont, que produïen en aquella època gasoses i sifons, que hi pujaven amb una camioneta carregada de begudes gasoses. Als anys 1960, hi pujava el Sr. Graví amb el seu camió, i dels anys 1950 recorden el tractor del Sallent. Fins ben bé arribat el Seat 600, la gent continuà pujant majoritàriament a peu i en carro.

Un cop instal·lats, se celebrava una missa a mig matí a l'església de Sant Sebastià i es cantaven els goigs a Sant Sebastià. També es podien veure les relíquies del màrtir i podien besar-les els devots. Un cop acabada la missa, es sortia fora on els esperava una orquestra per ballar, o d'altres anys hi havia una cobla que tocava sardanes. Un cop acabat, cada grup es feia el seu foc i s'hi coïa el menjar, essent l'arròs a la cassola o la graellada de carn i botifarres el més típic de la diada. A finals del segle XIX, després de dinar es resava el rosari i la gent tornava cap a casa. Quan als anys 1920, l'aplec va ser traslladat per primera vegada al mes de maig, també es realitzaven jocs on hi participaven grans i petits. Un dels més coneguts era el de perseguir aquells que duïen un paper de diari a la cintura i que cantaven: "Jo te l'encendré, el tió, tió fresco, jo te l'encendré, el tió de paper". Als anys 1940 s'afegí el joc del pernil, que consistia en penjar una pota de pernil al capdamunt d'un pal de fusta que prèviament havia estat untat de greix o llard.

El desembre de l'any 2007, abans de l'Aplec de sant Sebastià, les brigades municipals van treballar de manera molt activa en aquesta zona. Concretament, tal i com va explicar el regidor de Via Pública Josep Coral, es va fer una desbrossada general i es va netejar la font de Sant Sebastià.

Bibliografia

TRICUERA MESTRE, Laura (2006). L'Abans. El Vallès Oriental. Caldes de Montbui. Recull Gràfic 1870-1965. Ed. Efadós, S.L.

F. Albani (1979)